

eul_wid: oow-ag

Φίλων ὁ Βύβλιος · Philon of Byblos

Phoenician History Fragments

Ἀποσπάσματα

Period: *Ῥωμαϊκή* Roman
Dialect: *Κοινή* Koine (frg)
Domain: *Γραμματική* Grammar
Format: *Συναγωγή* Collection

3c, 790, F¹ EUSEB. P.E. 1, 9, 19: ἡ γοῦν τῶν ἔθνων ἀπάντων πολὺθεος πλάνη μακροῖς ὕστερον αἰῶσι πέφανται, ἀρξαμένη μὲν ἀπὸ Φοινίκων καὶ Αἰγυπτίων, διαβᾶσα δὲ ἐκ τούτων ἐπὶ τε τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ μέχρις αὐτῶν Ἑλλήνων, ὥς καὶ τοῦτο ἄλιν ἡ τῶν παλαιτάτων ἱστορία κατέχει, ἣν καὶ αὐτὴν ἐπισκέψασθαι καιρὸς ἀπὸ τῶν Φοινικικῶν ἀρξαμένους. (20) ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Σαγχουνιάθων, ἀνὴρ παλαίτατος καὶ τῶν Τρωικῶν χρόνων, ὥς φασί, πρεσβύτερος, ὃν καὶ ἐπ' ἀκριβεῖαι καὶ ἀληθεῖαι τῆς Φοινικικῆς ἱστορίας ἀποδεχθῆναι μαρτυροῦσιν. Φίλων δὲ τούτου πᾶσαν τὴν συγγραφὴν —ὁ Βύβλιος, οὐχ ὁ Ἑβραῖος— μεταβαλὼν ἀπὸ τῆς Φοινίκων γλώττης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἐξέδωκε. (21) μέμνηται τούτων ὁ καθ' ἡμᾶς τὴν καθ' ἡμῶν πεποιημένος συσκευὴν ἐν τετάρτῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως (Porphyrios 260 F 34), ὧδε τῷ ἀνδρὶ μαρτυρῶν πρὸς λέξιν· «ἱστορεῖ δὲ τὰ περὶ Ἰουδαίων ἀληθέστατα, ὅτι καὶ τοῖς τόποις καὶ τοῖς ὀνόμασιν αὐτῶν τὰ συμφωνότατα, Σαγχουνιάθων ὁ Βηρύτιος, εἰληφὼς τὰ ὑπομνήματα παρὰ Ἱερομβάλου τοῦ ἱερέως θεοῦ Ἰευῶ (?), ὃς Ἀβιβάλῳ τῷ βασιλεῖ Βηρυτίων τὴν ἱστορίαν ἀναθεῖς ὑπ' ἐκείνου καὶ τῶν κατ' αὐτὸν ἐξεταστῶν τῆς ἀληθείας παρεδέχθη. οἱ δὲ τούτων χρόνοι καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν πίπτουσι χρόνων, καὶ σχεδὸν τοῖς Μωσέως πλησιάζουσιν, ὥς αἱ τῶν Φοινίκης βασιλέων μηνύουσι διαδοχαί. Σαγχουνιάθων δὲ ὁ κατὰ τὴν Φοινίκων διάλεκτον φιλαλήθως πᾶσαν τὴν παλαιὰν ἱστορίαν ἐκ τῶν κατὰ πόλιν ὑπομνημάτων καὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγραφῶν συναγαγὼν δὴ καὶ συγγράψας ἐπὶ Σεμιράμεως γέγονεν τῆς Ἀσσυρίων βασιλίδος, ἣ πρὸ τῶν Ἰλιακῶν ἦ κατ' αὐτοὺς γε τοὺς χρόνους γενέσθαι ἀναγέγραπται. τὰ δὲ τοῦ Σαγχουνιάθωνος εἰς Ἑλλάδα γλῶσσαν ἡρμήνευσεν Φίλων ὁ Βύβλιος. (22) ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς, ἀλήθειαν ὁμοῦ καὶ παλαιότητα τῷ δὴ θεολόγῳ μαρτυρήσας· ὁ δὲ προίων οὐ τὸν ἐπὶ πάντων θεὸν οὐδὲ μὴν θεοὺς τοὺς κατ' οὐρανόν, θνητοὺς δὲ ἄνδρας καὶ γυναῖκας, οὐδὲ τὸν τρόπον ἀστείους, οἷους δι' ἀρετὴν ἄξιον εἶναι ἀποδέξασθαι ἢ ζηλῶσαι τῆς φιλοσοφίας, φαυλότητος δὲ καὶ μοχθηρίας ἀπάσης κακίαν περιβεβλημένους θεολογεῖ· καὶ μαρτυρεῖ γε τούτους αὐτοὺς ἐκείνους εἶναι τοὺς εἰσέτι καὶ νῦν θεοὺς παρὰ τοῖς πᾶσιν νενομισμένους κατὰ τε τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας. δέχου δὲ καὶ τούτων ἐκ τῶν ἐγγράφων τὰς ἀποδείξεις. (23) ὁ δὲ Φίλων εἰς ἑννέα βίβλους τὴν πᾶσαν τοῦ Σαγχουνιάθωνος πραγματείαν διελὼν κατὰ τὸ προοίμιον τοῦ πρώτου συγγράμματος αὐτοῖς ῥήμασι προλέγει περὶ τοῦ Σαγχουνιάθωνος ταῦτα· (24) «τούτων οὕτως ἐχόντων ὁ Σαγχουνιάθων, ἀνὴρ πολυμαθὴς καὶ πολυπράγμων γενόμενος καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς, ἀφ' οὗ τὰ πάντα συνέστη, παρὰ πάντων εἰδέναι

ποθῶ ν , πολυφροντιστικῶς ἐξεμάστευσεν τὰ Τααύτο υ , εἰδὼς ὅτι τῶν υ φ ' ἥλιον γεγονότων
πρῶτός ἐστι Τάαυτος ὁ τῶν γραμμάτων τὴν εὔρεσιν ἐπινοήσας καὶ τῆς τῶν ὑπομνημάτων
γραφῆς κατάρξας καὶ ἀπὸ τοῦδε ὥσπερ κρηπίδα βαλόμενος τοῦ λόγου υ , ὃν Αἰγύπτιοι μὲν
ἐκάλεσαν Θωύ θ , Ἀλεξανδρεῖς δὲ Θώ θ , Ἑρμῆν δὲ Ἑλληνας μετέφρασα ν » . (25) ταῦτα εἰπὼν
ἐπιμέμφεται τοῖς νεωτέροις τοῖς μετὰ ταῦτα ὡς ἂν βεβιασμένως καὶ οὐκ ἀληθῶς τοὺς περὶ
θεῶν μύθους ἐπ' ἀλληγορίας καὶ φυσικὰς διηγήσεις τε καὶ θεωρίας ἀνάγουσι. λέγει δ' οὖν
προϊών· (26) « ἄλ λ ' οἱ μὲν νεώτεροι τῶν ἱερολόγων τὰ μὲν γεγονότα πράγ-

3c, 790, F 1 (50) ¹ μάτα ἐξ ἀρχῆς ἀπεπέψαντ ο , ἀλληγορίας δὲ καὶ μύθους ἐπινοήσαντες καὶ τοῖς κοσμικοῖς
παθήμασι συγγένειαν πλασάμενοι μυστήρια κατέστησα ν , καὶ πολὺν αὐτοῖς ἐπῆγον τῦφο ν , ὡς
μὴ ραϊδίως τινὰ συνορᾶν τὰ κα τ ' ἀλήθειαν γενόμενα · ὁ δὲ συμβαλὼν τοῖς ἀπὸ τῶν ἀδύτων
εὐρεθεῖσιν ἀποκρύφοις Ἀμμουνέων γράμμασι συγκειμένοις ἃ δὴ οὐκ ἦν πᾶσι γνῶριμ α , τὴν
μάθησιν ἀπάντων αὐτὸς ἤσκησ ε , καὶ τέλος ἐπιθεῖς τῇ πραγματείᾳ τὸν κα τ ' ἀρχὰς μῦθον καὶ
τὰς ἀλληγορίας ἐκποδῶν ποιησάμενο ς , ἐξηνύσατο τὴν πρόθεσι ν , ἕως πάλιν οἱ ἐπιγενόμενοι
ἱερεῖς χρόνοις ὕστερον ἠθέλησαν αὐτὴν ἀποκρύψαι καὶ εἰς τὸ μυθῶδες ἀποκαταστήσα ι , ἐξ οὗ
τὸ μυστικὸν ἀνέκυπτεν οὐδέπω φθάσαν εἰς Ἑλληνας ς . (27) τούτοις ἐξῆς φησὶν· « ταῦ θ ' ἡμῖν
εὔρηται ἐπιμελῶς εἰδέναι τὰ Φοινίκων ποθοῦσι καὶ πολλὴν ἐξερευνησαμένοις ὕλη ν , οὐχὶ τὴν
πα ρ ' Ἑλλησι · διάφωνος γὰρ αὕτη καὶ φιλονεικότερον υ π ' ἐνίων μᾶλλον ἢ πρὸς ἀλήθειαν
συντεθεῖσ α » . (28) καὶ μεθ' ἕτερα· « οὕτως τε ἔχειν πεπεῖσθαι ἡμῖν παρέστ η , ὡς ἐκεῖνος
γέγραφ ε , τὴν διαφωνίαν ὁρῶσι τὴν πα ρ ' Ἑλλησι , περὶ ἧς μοι τρία πεφιλοτίμηται βιβλία τὴν
ἐπιγραφὴν ἔχοντα Παραδόξου ἱστορίας (F 12/3) » . (29) καὶ αὐθις μεθ' ἕτερα ἐπιλέγει·
« προδιαθρῶσαι δὲ ἀναγκαῖον πρὸς τὴν αὐθις σαφήνειαν καὶ τὴν τῶν κατὰ μέρος διάγνωσι ν ,
ὅτι οἱ παλαιάτατοι τῶν βαρβάρω ν , ἐξαιρέτως δὲ Φοινικὲς τε καὶ Αἰγύπτιο ι , πα ρ ' ὧν καὶ οἱ
λοιποὶ παρέλαβον ἄνθρωπο ι , θεοὺς ἐνόμιζον μεγίστους τοὺς τὰ πρὸς τὴν βιωτικὴν χρεῖαν
εὐρόντας ἢ καὶ κατὰ τι εὖ ποιήσαντας τὰ ἔθνη · εὐεργέτας τε τούτους καὶ πολλῶν αἰτίους
ἀγαθῶν ἡγούμενοι ὡς θεοὺς προσεκύνου ν , καὶ εἰς τὸ χρεῶν μεταστάντας ναοὺς
κατασκευασάμενοι στήλας τε καὶ ράβδους ἀφιέρουν ἐξ ὀνόματος αὐτῶ ν , καὶ ταῦτα μεγάλως
σεβόμενοι καὶ ἐορτὰς ἔνεμον αὐτοῖς τὰς μεγίστας Φοινικὲς ς , ἐξαιρέτως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν
σφετέρων βασιλέων τοῖς κοσμικοῖς στοιχείοις καὶ τισι τῶν νομιζομένων θεῶν τὰς ὀνομασίας
ἐπέθεσαν · φυσικοὺς δὲ ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τοὺς λοιποὺς πλανήτας ἀστέρας καὶ τὰ στοιχεῖα
καὶ τὰ τούτοις συναφῇ θεοὺς μόνους ἐγίνωσκο ν , ὥσ τ ' αὐτοῖς τοὺς μὲν θνητοὺς τοὺς δὲ
ἀθανάτους θεοὺς εἶνα ι » .

3c, 790, F 2 ² EUSEB. P.E. 1, 9, 30—10, 42: ταῦτα (F 1) κατὰ τὸ προοίμιον ὁ Φίλων διαστειλάμενος ἐξῆς
ἀπάρχεται τῆς τοῦ Σαγχουνιάθωνος ἐρμηνείας ς , ὧδέ πως τὴν Φοινικικὴν ἐκτιθέμενος
θεολογίαν · (10) τὴν τῶν ὅλων ἀρχὴν ὑποτίθεται ἀέρα ζοφώδη καὶ πνευματώδη ἢ πνοὴν ἀέρος
ζοφώδους καὶ χάος θολερὸν ἐρεβῶδες· ταῦτα δὲ εἶναι ἄπειρα καὶ διὰ πολὺν αἰῶνα μὴ ἔχειν
πέρας. « ὅτε δ ἐ » φησὶν « ἡράσθη τὸ πνεῦμα τῶν ιδίων ἀρχῶ ν , καὶ ἐγένετο σύγκρασι ς , ἢ
πλοκὴ ἐκείνη ἐκλήθη Πόθος · αὕτη δὲ ἀρχὴ κτίσεως ἀπάντων · αὐτὸ δὲ οὐκ ἐγίνωσκε τὴν αὐτοῦ
κτίσι ν . καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ συμπλοκῆς τοῦ πνεύματος ἐγένετο Μώ τ . τοῦτό τινες φασιν ἰλύ ν , οἱ
δὲ ὑδατώδους μίξεως σῆψι ν . καὶ ἐκ ταύτης ἐγένετο πᾶσα σπορὰ κτίσεως καὶ γένεσις τῶν ὅλω
ν . (2) ἦν δὲ τίνα ζωῖα οὐκ ἔχοντα αἴσθησι ν , ἐξ ὧν ἐγένετο ζωῖα νοερά · καὶ ἐκλήθη Ζοφασημί
ν , τοῦ τ ' ἔστιν οὐρανοῦ κατόπτα ι . καὶ ἀνεπλάσθη ὁμοίως ὠιοῦ σχήματ ι . καὶ ἐξέλαμψε Μώ
τ , ἥλιός τε καὶ σελήνη ἀστέρες τε καὶ ἄστρα μεγάλ α » . (3) τοιαύτη μὲν αὐτῶν ἡ κοσμογονία,
ἄντικρυς ἀθεότητα εἰσάγουσα· ἴδωμεν δὲ ἐξῆς, ὡς καὶ τὴν ζωιογονίαν ὑποστῆναι λέγει. φησὶν
οὖν· (4) « καὶ τοῦ ἀέρος διαυγάσαντο ς , διὰ πύρωσιν καὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς ἐγένετο
πνεύματα καὶ νέφη καὶ οὐρανίων ὑδάτων μέγισται καταφοραὶ καὶ χύσει ς . καὶ ἐπειδὴ διεκρίθη

καὶ τοῦ ἰδίου τόπου διεχωρίσθη διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πύρῳσι ν , καὶ πάλιν συνήντησε πάντα ἐν ἄερί τάδε τοῖσδ ε , καὶ συνέρραξα ν , βρονταί τε ἀπετελέσθησαν καὶ ἀστραπαί , καὶ πρὸς τὸν πάταγον τῶν βροντῶν τὰ προγεγραμμένα νοερά ζωῖα ἐγρηγόρησε ν , καὶ πρὸς τὸν ἦχον ἐπτύρη , καὶ ἐκινήθη ἐν τε γῇ καὶ θαλάσσει ἄρρεν καὶ θήλ υ » . (5) τοιαύτη αὐτοῖς καὶ ἡ ζωιογονία. τούτοις ἐξῆς ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἐπιφέρει λέγων· « ταῦθ ᾽ ἠυρέθη ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γεγραμμένα Τααύτου καὶ τοῖς ἐκείνου ὑπομνήμασιν ἕκ τε στοχασμῶν καὶ τεκμηρίω ν , ὧν ἑώρακεν αὐτοῦ ἡ διάνοια καὶ ἡῦρε καὶ ἡμῖν ἐφώτισε ν » . (6) ἐξῆς τούτοις ὀνόματα τῶν ἀνέμων εἰπὼν Νότου καὶ Βορέου καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλέγει· « ἀλ λ ’ οὗτοί γε πρῶτοι ἀφιέρωσαν τὰ τῆς γῆς βλαστήματ α , καὶ θεοὺς ἐνόμισα ν , καὶ προσεκύνουν ταῦτ α , ἀ φ ’ ὧν αὐτοί τε διεγένοντο καὶ οἱ ἐπόμενοι καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν πάντε ς , καὶ χοὰς καὶ ἐπιθύσεις ἐποίου ν » . < ἔλεον δὲ καὶ οἶκτον καὶ κλαυθμὸν βλαστήματι γῆς ἀπιόντι καθιέρου ν , καὶ γενέσει ζώων ἐκ γῆς πρώτη καὶ τῇ ἐξ ἀλλήλων καὶ τελευτῇ ι , κα θ ’ ἦν τοῦ ζῆν ἀπήρχοντο > . » καὶ ἐπιλέγει· « αὐται δ ’ ἦσαν αἱ ἐπίνοιαί τῆς προσκυνήσεως ὅμοιαι τῇ αὐτῶν ἀσθενεῖαι καὶ ψυχῆς < ἔτι > ἀτολμία ι » . (7) εἰτά φησι γεγενῆσθαι ἐκ τοῦ Κολπία ἀνέμου καὶ γυναικὸς Βάαυ (τοῦτο δὲ νύκτα ἐρμηνεύει) Αἰῶνα καὶ Πρωτόγονον θνητοὺς ἄνδρας οὕτω καλουμένους· εὐρεῖν δὲ τὸν Αἰῶνα τὴν ἀπὸ δένδρων τροφήν. ἐκ τούτων τοὺς γενομένους κληθῆναι Γένος καὶ Γενεάν, καὶ οἰκῆσαι τὴν Φοινίκην· αὐχμῶν δὲ γενομένων, τὰς χεῖρας ὀρέγειν εἰς οὐρανὸν πρὸς τὸν ἥλιον· « τοῦτον γάρ (φησὶν) θεὸν ἐνόμιζον μόνον οὐρανοῦ κύριον Βεελσάμην καλοῦντε ς , ὃ ἐστὶ παρὰ Φοῖνιξι κύριος οὐρανο ὤ , Ζεὺς δὲ πα ρ ’ Ἑλλησι ν » . (8) μετὰ δὲ ταῦτα πλάνην Ἑλλήσιν αἰτιᾶται λέγων· « οὐ γὰρ ματαιῶς αὐτὰ πολλαχῶς διεστειλάμεθ α , ἀλλὰ πρὸς τὰς αὐθις παρεκδοχὰς τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ὀνομάτω ν , ἅπερ οἱ Ἑλληνες

3c, 790, F 2 (50)

ἀγνοήσαντες ἄλλως ἐξεδέξαντο , πλανηθέντες τῇ ἀμφιβολίᾳ τῆς μεταφράσεω ς » . (9) ἐξῆς φησιν ἀπὸ Γένους Αἰῶνος καὶ Πρωτογόνου γεννηθῆναι αὐθις παῖδας θνητοὺς, οἷς εἶναι ὀνόματα Φῶς καὶ Πῦρ καὶ Φλόξ· οὗτοι (φησὶν) ἐκ παρατριβῆς ξύλων εὗρον πῦρ, καὶ τὴν χρῆσιν ἐδίδασκαν. υἱοὺς δὲ ἐγέννησαν οὗτοι μεγέθει τε καὶ ὑπεροχῇ κρείσσονας, ὧν τὰ ὀνόματα τοῖς ὄρεσιν ἐπετέθη ὧν ἐκράτησαν, ὡς ἐξ αὐτῶν κληθῆναι τὸ Κάσσιον καὶ τὸν Λίβανον καὶ τὸν Ἀντιλίβανον καὶ τὸ Βραθύ. ἐκ τούτων (φησὶν) ἐγεννήθη < σαν > Σαμημοῦμος, ὁ καὶ Ὑψουράνιος, < καὶ Οὔσωος > · ἀπὸ μητέρων δὲ (φησὶν) ἐχρημάτιζον, τῶν τότε γυναικῶν ἀνέδην μισγομένων οἷς ἂν ἐντύχοιεν. (10) εἰτά φησι τὸν Ὑψουράνιον οἰκῆσαι Τύρον, καλύβας τε ἐπινοῆσαι ἀπὸ καλάμων καὶ θρύων καὶ παπύρου· στασιάσαι δὲ πρὸς τὸν ἀδελφὸν Οὔσωον, ὃς σκέπην τῷ σώματι πρῶτος ἐκ δερμάτων ὧν ἴσχυσε συλλαβεῖν θηρίων εὔρε. ῥαγδαίων δὲ γενομένων ὄμβρων καὶ πνευμάτων, παρατριβέντα τὰ ἐν τῇ Τύρῳ δένδρα πῦρ ἀνάψαι, καὶ τὴν αὐτῶν ὕλην καταφλέξει· δένδρου δὲ λαβόμενον τὸν Οὔσωον καὶ ἀποκλαδεύσαντα πρῶτον τολμῆσαι εἰς θάλασσαν ἐμβῆναι· ἀνιερῶσαι δὲ δύο στήλας Πυρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ προσκυνῆσαι αἱμά τε σπένδειν αὐταῖς ἐξ ὧν ἡγευε θηρίων. τούτων δὲ τελευτησάντων, τοὺς ἀπολειφθέντας φησὶ ῥάβδους αὐτοῖς ἀφιερῶσαι, καὶ τὰς στήλας προσκυνεῖν, καὶ τούτοις ἐορτὰς ἄγειν κατ’ ἔτος. (11) χρόνοις δὲ ὕστερον πολλοῖς ἀπὸ τῆς Ὑψουρανίου γενεᾶς γενέσθαι Ἀγρέα καὶ Ἀλιέα τοὺς ἀλιείας καὶ ἄγρας εὐρετάς, ἐξ ὧν κληθῆναι ἀγρευτάς καὶ ἀλιεῖς. ἐξ ὧν γενέσθαι δύο ἀδελφοὺς σιδήρου εὐρετάς καὶ τῆς τούτου ἐργασίας, ὧν θάτερον τὸν Χουσῶρ λόγους ἀσκήσαι καὶ ἐπωιδὰς καὶ μαντείας. εἶναι δὲ τοῦτον τὸν Ὑφαιστον, εὐρεῖν δὲ καὶ ἄγκιστρον καὶ δέλεαρ καὶ ὀρμὴν καὶ σχεδῖαν, πρῶτόν τε πάντων ἀνθρώπων πλεῦσαι. διὸ καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν μετὰ θάνατον ἐσεβάσθησαν. καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν καὶ Δία Μειλίχιον· οἱ δὲ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ τοίχους φασὶν ἐπινοῆσαι ἐκ πλίνθων. (12) μετὰ ταῦτα ἐκ τοῦ γένους τούτων γενέσθαι νεανίας δύο, καλεῖσθαι δὲ αὐτῶν τὸν μὲν Τεχνίτην. τὸν δὲ Γήινον Αὐτόχθονα· οὗτοι ἐπενόησαν τῷ πηλῷ τῆς πλίνθου συμμιγνύειν φορυτόν, καὶ τῷ ἡλίῳ αὐτὰς τερσαίνειν· ἀλλὰ καὶ στέγας

ἔξευρον. ἀπὸ τούτων ἐγένοντο ἕτεροι, ὧν ὁ μὲν Ἄγροδς ἐκαλεῖτο, ὁ δὲ Ἀγροῦ ἥρωδς ἢ Ἀγρότης, οὗ καὶ ξόανον εἶναι μάλα σεβάσιμον καὶ ναὸν ζυγοφορούμενον ἐν Φοινίκῃ· παρὰ δὲ Βυβλίῳς ἐξαιρέτως θεῶν ὁ μέγιστος ὀνομάζεται. (13) ἐπενόησαν δὲ οὗτοι αὐτὰς προστιθέναι τοῖς οἴκοις καὶ περιβόλους καὶ σπήλαια. ἐκ τούτων ἀγρόται καὶ κυνηγοί. οὗτοι δὲ καὶ Ἀλῆται καὶ Τιτᾶνες καλοῦνται. ἀπὸ τούτων γενέσθαι Ἄμυνον καὶ Μάγον, οἱ κατέδειξαν κώμας καὶ ποιμένας. ἀπὸ τούτων γενέσθαι Μισῶρ καὶ Συδύκ, τουτέστιν εὖλυτον καὶ δίκαιον. οὗτοι τὴν τοῦ ἀλὸς χρῆσιν εὔρον. (14) ἀπὸ Μισῶρ Τάαυτος, ὃς εὔρε τὴν τῶν πρώτων στοιχείων γραφὴν, ὃν Αἰγύπτιοι μὲν Θωύθ, Ἀλεξανδρεῖς δὲ Θώθ, Ἕλληνες δὲ Ἑρμῆν ἐκάλεσαν. ἐκ δὲ τοῦ Συδύκ Διόσκουροι ἢ Κάβειροι ἢ Κορύβαντες ἢ Σαμοθραῖκες· οὗτοι (φησί) πρῶτοι πλοῖον εὔρον. ἐκ τούτων γεγόνασιν ἕτεροι, οἱ καὶ βοτάνας εὔρον καὶ τὴν τῶν δακετῶν ἴασιν καὶ ἐπωιδάς. (15) κατὰ τούτους γίνεται τις Ἐλιοῦν καλούμενος Ὑψιστος καὶ θήλεια λεγομένη Βηρούθ, οἱ καὶ κατώικουν περὶ Βύβλον. ἐξ ὧν γεννᾶται Ἐπίγειος Αὐτόχθων, ὃν ὕστερον ἐκάλεσαν Οὐρανόν, ὡς ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς στοιχεῖον δι' ὑπερβολὴν τοῦ κάλλους ὀνομάζειν οὐρανόν. γεννᾶται δὲ τούτῳ ἀδελφὴ ἐκ τῶν προειρημένων, ἢ καὶ ἐκλήθη Γῆ· καὶ διὰ τὸ κάλλος ἀπ' αὐτῆς (φησὶν) ἐκάλεσαν τὴν ὁμώνυμον γῆν. ὁ δὲ τούτων πατὴρ ὁ Ὑψιστος ἐν συμβολῇ θηρίων (?) τελευτήσας ἀφιερώθη, ὧι χοὰς καὶ θυσίας οἱ παῖδες ἐτέλεσαν. (16) παραλαβὼν δὲ ὁ Οὐρανὸς τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχὴν ἄγεται πρὸς γάμον τὴν ἀδελφὴν Γῆν, καὶ ποιεῖται ἐξ αὐτῆς παῖδας τέσσαρας· Ἥλῳν τὸν καὶ Κρόνον

3c, 790, F 2 (199) καὶ Βαίτυλον καὶ Δαγῶν (ὃς ἐστὶ Σίτων) καὶ Ἄτλαντα. καὶ ἐξ ἄλλων δὲ γαμετῶν ὁ Οὐρανὸς πολλὴν ἔσχε γενεάν· διὸ χαλεπαίνουσα ἡ Γῆ τὸν Οὐρανὸν ζηλοτυποῦσα ἐκάκιζεν, ὡς καὶ διαστῆναι ἀλλήλων. (17) ὁ δὲ Οὐρανὸς ἀποχωρήσας αὐτῆς, μετὰ βίας ὅτε καὶ ἐβούλετο ἐπιὼν καὶ πλησιάζων αὐτῇ, πάλιν ἀπηλλάττετο· ἐπιχειρεῖν δὲ καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς παῖδας διαφθεῖρειν, τὴν δὲ Γῆν ἀμύνασθαι πολλάκις, συμμαχίαν αὐτῇ συλλεξαμένην. εἰς ἄνδρας δὲ προελθὼν ὁ Κρόνος, Ἑρμῇ τῷ τρισεμείστῳ συμβούλῳ καὶ βοηθῷ χρώμενος—οὗτος γὰρ ἦν αὐτῷ γραμματεὺς—τὸν πατέρα Οὐρανὸν ἀμύνεται τιμωρῶν τῇ μητρί. (18) Κρόνῳ δὲ γίνονται παῖδες Περσεφόνη καὶ Ἀθηνᾶ. ἡ μὲν οὖν πρώτη παρθένος ἐτελεύτα, τῆς δὲ Ἀθηνᾶς γνῶμη καὶ Ἑρμοῦ κατεσκεύασε Κρόνος ἐκ σιδήρου ἄρπην καὶ δόρυ. εἴτα ὁ Ἑρμῆς τοῖς τοῦ Κρόνου συμμαχοῖς λόγους μαγείας διαλεχθεὶς πόθον ἐνεποίησε τῆς κατὰ τοῦ Οὐρανοῦ μάχης ὑπὲρ τῆς Γῆς· καὶ οὕτως Κρόνος τὸν Οὐρανὸν πολέμῳ συμβαλὼν τῆς ἀρχῆς ἤλασε, καὶ τὴν βασιλείαν διεδέξατο. ἑάλω δὲ ἐν τῇ μάχῃ καὶ ἡ ἐπέραστος τοῦ Οὐρανοῦ σύγκοιτος ἐγκύμων οὔσα, ἣν ἐκδίδωσιν ὁ Κρόνος Δαγῶνι πρὸς γάμον· τίττει δὲ παρὰ τούτῳ ὁ κατὰ γαστρὸς ἐξ Οὐρανοῦ ἔφερεν, ὃ καὶ ἐκάλεσε Δημαρῶν. (19) ἐπὶ τούτοις ὁ Κρόνος τεῖχος περιβάλλει τῇ ἑαυτοῦ οἰκῇ, καὶ πόλιν πρώτην κτίζει τὴν ἐπὶ Φοινίκῃς Βύβλον. (20) μετὰ ταῦτα τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Ἄτλαντα ὑπονόησας ὁ Κρόνος μετὰ γνώμης τοῦ Ἑρμοῦ εἰς βάθος γῆς ἐμβαλὼν κατέχωσε. κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον οἱ ἀπὸ τῶν Διοσκούρων σχεδίας καὶ πλοῖα συνθέντες ἔπλευσαν, καὶ ἐκριφέντες κατὰ τὸ Κάσσιον ὄρος ναὸν αὐτόθι ἀφιέρωσαν. οἱ δὲ σύμμαχοι Ἥλου τοῦ Κρόνου Ἑλωεῖμ ἐπεκλήθησαν, ὡς ἂν Κρόνιοι οὗτοι ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἐπὶ Κρόνου. (21) Κρόνος δὲ υἱὸν ἔχων Σάδιδον ἰδίῳ αὐτὸν σιδήρῳ διεχρήσατο δι' ὑπονοίας αὐτὸν ἐσχηκώς, καὶ τῆς ψυχῆς αὐτόχειρ τοῦ παιδὸς γενόμενος ἐστέρησεν· ὡσαύτως καὶ θυγατρὸς ἰδίας τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμεν, ὡς πάντας ἐκπεπλήχθαι θεοὺς τὴν Κρόνου γνώμην. (22) χρόνου δὲ προϊόντος Οὐρανὸς ἐν φυγῇ τυγχάνων θυγατέρα αὐτοῦ παρθένον Ἀστάρτην μεθ' ἐτέρων ἀδελφῶν αὐτῆς δύο Ῥέας καὶ Διώνης, δόλῳ τὸν Κρόνον ἀνελεῖν ὑποπέμπει, ἃς καὶ ἐλὼν ὁ Κρόνος κουριδίας γαμετὰς ἀδελφὰς οὔσας ἐποίησατο. (23) γνοὺς δὲ Οὐρανὸς ἐπιστρατεύει κατὰ τοῦ Κρόνου Εἰμαρμένην καὶ Ὠραν μεθ' ἐτέρων συμμαχῶν, καὶ ταύτας ἐξοικειωσάμενος ὁ Κρόνος παρ' ἑαυτῷ κατέσχεν. ἔτι δὲ (φησὶν) ἐπενόησε θεὸς Οὐρανὸς βαιτύλια, λίθους ἐμψύχους

μηχανησάμενος. (24) Κρόνῳ δὲ ἐγένοντο ἀπὸ Ἀστάρτης θυγατέρες ἑπτὰ Τιτανίδες ἧ Ἀρτέμιδες, καὶ πάλιν τῷ αὐτῷ γίνονται ἀπὸ Ῥέας παῖδες ἑπτὰ, ὧν ὁ νεώτατος ἅμα τῇ γενέσει ἀφιερῶθη· καὶ ἀπὸ Διώνης θήλειαι **, καὶ ἀπὸ Ἀστάρτης πάλιν ἄρρενες δύο, Πόθος καὶ Ἔρως. (25) ὁ δὲ Δαγῶν ἐπειδὴ εὖρε σῖτον καὶ ἄροτρον, ἐκλήθη Ζεὺς Ἀρότριος. Συδύκῳ δὲ τῷ λεγομένῳ δικαίῳ μία τῶν Τιτανίδων συνελθοῦσα γεννᾷ τὸν Ἀσκληπιόν. (26) ἐγεννήθησαν δὲ καὶ ἐν Περαιαίᾳ Κρόνῳ τρεῖς παῖδες, Κρόνος ὁμώνυμος τῷ πατρὶ καὶ Ζεὺς Βῆλος καὶ Ἀπόλλων. κατὰ τούτους γίνονται Πόντος καὶ Τυφὼν καὶ Νηρεὺς πατὴρ Πόντου, Βῆλου δὲ παῖς. (27) ἀπὸ δὲ τοῦ Πόντου γίνεται Σιδῶν, ἥ καθ' ὑπερβολὴν εὐφωνίας πρώτη ὕμνον ὠιδῆς εὖρε, καὶ Ποσειδῶν. τῷ δὲ Δημαροῦντι γίνεται Μέλκαθρος ὁ καὶ Ἡρακλῆς. (28) εἴτα πάλιν Οὐρανὸς πολεμεῖ Πόντῳ, καὶ ἀποστὰς Δημαροῦντι προστίθεται ἔπεισέ τε Πόντῳ ὁ Δημαροῦς, τροποῦται δὲ αὐτὸν ὁ Πόντος· ὁ δὲ Δημαροῦς φυγῆς θυσίαν ἠΐξατο. (29) ἔτει δὲ τριακοστῷ δευτέρῳ τῆς ἑαυτοῦ κρατήσεως καὶ βασιλείας ὁ Ἥλος (τοῦτ' ἔστιν ὁ Κρόνος) Οὐρανὸν τὸν πατέρα λοχήσας ἐν τόπῳ τινὶ μεσογείῳ καὶ λαβὼν ὑποχείριον ἐκτέμνει αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα σύνεγγυς πηγῶν τε καὶ ποταμῶν, ἔνθα ἀφιερῶθη Οὐρανός, καὶ ἀπηρτίσθη αὐτοῦ τὸ πνεῦμα, καὶ ἀπέσταξεν αὐτοῦ τὸ αἷμα τῶν

3c, 790, F 2 (150) αἰδοίων εἰς τὰς πηγὰς καὶ τῶν ποταμῶν τὰ ὕδατα· καὶ μέχρι τούτου δείκνυται τὸ χωρίον. (30) τοσαῦτα μὲν δὴ τὰ τοῦ Κρόνου, καὶ τοιαῦτά γε τὰ σεμνὰ τοῦ παρ' Ἑλλήσι βοωμένου βίου τῶν ἐπὶ Κρόνου, οὓς καὶ φασὶ γεγενῆσθαι πρῶτον χρύσεόν τε γένος μερόπων ἀνθρώπων, τῆς μακαριζομένης ἐκείνης τῶν παλαιῶν εὐδαιμονίας. πάλιν δὲ ὁ συγγραφεὺς τούτοις μεθ' ἕτερα ἐπιφέρει λέγων· (31) « Ἀστάρτη δὲ ἡ μεγίστη καὶ Ζεὺς Δημαροῦς καὶ Ἄδωδος βασιλεὺς θεῶν ἐβασίλευον τῆς χώρας Κρόνου γνώμη ἰ. ἡ δὲ Ἀστάρτη ἐπέθηκε τῇ ἰδίᾳ κεφαλῇ βασιλείας παράσημον κεφαλὴν ταύρου· περινοστοῦσα δὲ τὴν οἰκουμένην εὗρεν ἀεροπετὴ ἀστέρ α, ὃν καὶ ἀνελομένη ἐν Τύρῳ τῇ ἁγίᾳ νήσῳ ἀφιέρωσεν. τὴν δὲ Ἀστάρτην Φοίνικες τὴν Ἀφροδίτην εἶναι λέγουσιν. (32) καὶ ὁ Κρόνος δὲ περιῶν τὴν οἰκουμένην Ἀθηνᾶν τῇ ἑαυτοῦ θυγατρὶ δίδωσι τῆς Ἀττικῆς τὴν βασιλείαν. (33) λοιμοῦ δὲ γενομένου καὶ φθορᾶς, τὸν ἑαυτοῦ μονογενῆ υἱὸν ** ὁ Κρόνος Οὐρανῷ τῷ πατρὶ ὀλοκαρποῖ, καὶ τὰ αἰδοῖα περιτέμνεται, ταῦτόν ποιῆσαι καὶ τοὺς ἄλλοις αὐτῷ συμμάχους ἐξαναγκάσας. (34) καὶ μετ' οὐ πολὺ ἕτερον αὐτοῦ παῖδα ἀπὸ Ῥέας ὀνομαζόμενον Μοῦθ' ἀποθανόντα ἀφιεροῖ· Θάνατον δὲ τοῦτον καὶ Πλούτωνα Φοίνικες ὀνομάζουσιν. (35) καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Κρόνος Βύβλον μὲν τὴν πόλιν θεᾷ Βααλτίδι τῇ καὶ Διώνῃ δίδωσιν, Βηρυτὸν δὲ Ποσειδῶνι καὶ Καβεῖροις Ἀγρόταις τε καὶ Ἀλιεῦσιν, οἳ καὶ τὰ τοῦ Πόντου λείψανα εἰς τὴν Βηρυτὸν ἀφιέρωσαν. (36) πρὸ δὲ τούτων θεὸς Τάαυτος μιμησάμενος τῶν συνόντων (?) θεῶν ὄψει, Κρόνου τε καὶ Δαγῶνος καὶ τῶν λοιπῶν, διετύπωσεν τοὺς ἱεροὺς τῶν στοιχείων χαρακτῆρα. ἐπενόησε δὲ καὶ τῷ Κρόνῳ παράσημα βασιλείας ὄμματα τέσσαρα ἐκ τῶν ἐμπροσθίων καὶ ὀπισθίων μερῶν, < δύο μὲν ἐγρηγορότα >, δύο δὲ ἡσυχῇ μύοντα· καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων περὰ τέσσαρα, δύο μὲν ὡς ἰπτάμενα, δύο δὲ ὡς ὑφειμένα. (37) τὸ δὲ σύμβολον ἦν, ἐπειδὴ Κρόνος κοιμώμενος ἔβλεπε, καὶ ἐγρηγορῶς ἐκοιμᾶτο· καὶ ἐπὶ τῶν πτερῶν ὁμοίως, ὅτι ἀναπαυόμενος ἵπτατο, καὶ ἰπτάμενος ἀνεπαύετο. τοῖς δὲ λοιποῖς θεοῖς δύο ἐκάστωι πτερώματα ἐπὶ τῶν ὤμων, ὡς ὅτι δὴ συνίπταντο τῷ Κρόνῳ· καὶ αὐτῷ δὲ πάλιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περὰ δύο, ἐν ἐπὶ τοῦ ἡγεμονικωτάτου νοῦ καὶ ἐν ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως. (38) ἐλθὼν δὲ ὁ Κρόνος εἰς νότου χώραν ἅπασαν τὴν Αἴγυπτον παρέδωκε θεῷ Τααύτῳ, ὅπως βασίλειον αὐτῷ γένηται. ταῦτα δὲ (φησί) πρῶτοι πάντων ὑπεμνηματίσαντο οἱ ἑπτὰ Σιδεὲς παῖδες Κάβειροι καὶ ὁ ὄγδοος αὐτῶν ἀδελφὸς Ἀσκληπιός, ὡς αὐτοῖς ἐνετείλατο θεὸς Τάαυτος. (39) ταῦτα πάντα ὁ Θαβίῳ, ὃς πάμπρωτος τῶν ἀπ' αἰῶνος γεγονότων Φοινίκων ἱεροφάντης ἀλληγορήσας τοῖς τε φυσικοῖς καὶ κοσμικοῖς πάθεσιν ἀναμίξας, παρέδωκε τοῖς ὀργεῶσι καὶ τελετῶν κατάρχουσι προφήταις.

οἱ δὲ τὸν τύφον αὖξιν ἐκ παντὸς ἐπινοοῦντες τοῖς αὐτῶν διαδόχοις παρέδωκαν καὶ τοῖς ἐπεισάκτοις, ὧν ἦν καὶ Εἰσίριος <ὁ> τῶν τριῶν γραμμάτων εὐρετὴς, ἀδελφὸς Χνᾶ τοῦ πρώτου μετονομασθέντος Φοίνικος». (40) εἴθ' ἐξῆς αὐθις ἐπιλέγει «οἱ δὲ Ἕλληνες εὐφυῖαι πάντας ὑπερβαλλόμενοι τὰ μὲν πρώτα πλεῖστα ἐξιδιώσαντο, εἶτα καὶ τοῖς

3c, 790, F 2 (200) προκοσμήμασι ποικίλως ἐξετραγώδησαν, ταῖς τε τῶν μύθων ἡδοναῖς θέλγειν ἐπινοοῦντες παντοίως ἐποικίλλοιεν. ἔνθεν Ἡσίοδος οἷ τε κυκλικοὶ περιηχημένοι Θεογονίας καὶ Γιγαντομαχίας καὶ Τιτανομαχίας ἔπλασαν ἰδίας καὶ ἐκτομάς, οἷς συμπεριφερόμενοι ἐξενίκησαν τὴν ἀλήθειαν. (41) σύντροφοι δὲ τοῖς ἐκείνων πλάσμασιν αἱ ἄκοαί ἡμῶν γενόμεναι καὶ προληφθεῖσαι πολλοῖς αἰῶσιν ὥς παρακαταθήκην φυλάσσουσιν ἥνπερ ἐδέξαντο μυθοποιῶν, καθάπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπο, ἥτις συνεργηθεῖσα χρόνῳ δυσεξίτητον αὐτῆς τὴν κατοχὴν ἀπείργασται, ὥστε τὴν μὲν ἀλήθειαν δοκεῖν λῆρον, τὸ δὲ τῆς ἀφηγήσεως νόθον ἀλήθεια». (42) ταῦτα ἀπὸ τῆς Σαγχουνιάθωνος προκείμεθω γραφῆς, ἐρμηνευθείσης μὲν ὑπὸ Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, δοκιμασθείσης δὲ ὡς ἀληθοῦς ὑπὸ τῆς Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου μαρτυρίας.

3c, 790, F 3a PORPHYR. De abst. 2, 56 (EUSEB. P.E. 4, 16, 6): Φοίνικες δὲ ἐν ταῖς μεγάλαις συμφοραῖς ἢ πολέμων ἢ αὐχμῶν ἢ λοιμῶν ἔθυσον τῶν φιλάτων τινά, ἐπιφημίζοντες Κρόνῳ· καὶ πλήρης δὲ ἡ Φοινικικὴ ἱστορία τῶν θυσάντων, ἥν Σαγχουνιάθων μὲν τῇ Φοινίκῳ γλώττῃ συνέγραψε, Φίλων δὲ ὁ Βύβλιος εἰς τὴν Ἑλλάδα γλώσσαν δι' ὅκτῳ βιβλίων ἡρμήνευσεν.

3c, 790, F 3b EUSEB. P.E. 4, 16, 11: ταῦτα μὲν οὖν ἐκ τῆς προδηλωθείσης κείμεθω γραφῆς (scil. τοῦ Πορφυρίου). ἐκ δὲ τοῦ πρώτου συγγράμματος τῆς Φίλωνος Φοινικικῆς ἱστορίας παραθήσομαι ταῦτα· «ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς ἐν ταῖς μεγάλαις συμφοραῖς τῶν κινδύνων ἀντὶ τῆς πάντων φθορᾶς τὸ ἡγαπημένον τῶν τέκνων τοὺς κρατοῦντας ἢ πόλεως ἢ ἔθνους εἰς σφαγὴν ἐπιδιδόναι λύτρον τοῖς τιμωροῖς δαίμοσι· κατεσφάττοντο δὲ οἱ διδόμενοι μυστικῶς. Κρόνος τοίνυν, ὃν οἱ Φοίνικες Ἦλ προσαγορεύουσι, βασιλεύων τῆς χώρας καὶ ὕστερον μετὰ τὴν τοῦ βίου τελευτὴν εἰς τὸν τοῦ Κρόνου ἀστέρα καθιερωθείς, ἐξ ἐπιχωρίας νύμφης Ἀνωβρετ λεγομένης υἱὸν ἔχων μονογενῆ, ὃν διὰ τοῦτο Ἰεοῦδ ἐκάλουν (τοῦ μονογενοῦς οὕτως ἔτι καὶ νῦν καλουμένου παρὰ τοῖς Φοίνιξι) κινδύνων ἐκ πολέμου μεγίστων κατειληφόντων τὴν χώραν, βασιλικῶι κοσμήσας σχήματι τὸν υἱὸν βωμόν τε κατασκευασάμενος κατέθευσε».

3c, 790, F 4* EUSEB. P. E. 1, 10, 45: (F 10) ὁ δ' αὐτὸς πάλιν περὶ τῶν Φοινίκῳ στοιχείων ἐκ τῶν Σαγχουνιάθωνος μεταβάλλων θέα (?) ὁποῖα φησι περὶ τῶν ἐρπυστικῶν καὶ ἰοβόλων θηρίων, ἃ δὴ χρῆσιν μὲν ἀγαθὴν ἀνθρώποις οὐδεμίαν συντελεῖ, φθορὰν δὲ καὶ λύμην οἷς ἂν τὸν δυσασθῇ καὶ χαλεπὸν ἰὸν ἐγχρίμψιεν ἀπεργάζετα. γράφει δὲ καὶ ταῦτα πρὸς λέξιν ὧδέ πως λέγων· (46) «τὴν μὲν οὖν τοῦ δράκοντος φύσιν καὶ τῶν ὄφρων αὐτὸς ἐξεθείασεν ὁ Τάαυτος, καὶ μετ' αὐτὸν αὐθις Φοινικὴς τε καὶ Αἰγύπτιοι· πνευματικώτατον γὰρ τὸ ζῶιον πάντων τῶν ἐρπετῶν καὶ πυρῶδες ὑπ' αὐτοῦ παρεδόθη· παρ' ὃ καὶ τάχος ἀνυπερβλήτον διὰ τοῦ πνεύματος παρίστη, χωρὶς ποδῶν τε καὶ χειρῶν ἢ ἄλλου τινὸς τῶν ἔκτοσθε, δι' ὧν τὰ λοιπὰ ζῶια τὰς κινήσεις ποιεῖται· καὶ ποικίλων σχημάτων τύπους ἀποτελεῖ, καὶ κατὰ τὴν πορείαν ἐλικοειδεῖς ἔχει τὰς ὁρμὰς ἐφ' ὃ βούλεται τάχος. (47) καὶ πολυχρονιώτατον δέ ἐστιν, οὐ μόνον τε ἐκδυόμενον τὸ γῆρας νεάζει, ἀλλὰ καὶ αὖξιν ἐπιδέχεσθαι μείζονα πέφυκε· καὶ ἐπειδὴν τὸ ὠρισμένον μέτρον πληρώσῃ, εἰς ἑαυτὸν ἀναλίσκεται, ὥς ἐν ταῖς ἱεραῖς ὁμοίως αὐτὸς ὁ Τάαυτος κατέταξε γραφαῖς. διὸ καὶ ἐν ἱεροῖς τοῦτο τὸ ζῶιον καὶ μυστηρίοις συμπαρείληπται. (48) εἴρηται δὲ ἡμῖν περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Ἐθῶν (1) ὧν (?) ὑπομνήμασιν (F 8) ἐπὶ πλεῖον, ἐν οἷς κατασκευάζεται, ὅτι ἀθάνατον εἶη, καὶ ὡς εἰς ἑαυτὸν ἀναλύετα, ὥσπερ πρόκειται· οὐ γὰρ θνήσκει ἰδίῳ θανάτῳ εἰ μὴ βίαι τινὶ πληγῇ τοῦτο τὸ ζῶιον. Φοίνικες δὲ αὐτὸ Ἀγαθὸν δαίμονα καλοῦσιν. ὁμοίως καὶ Αἰγύπτιοι κνήφ

ἐπονομάζουσι · προστιθέασι δὲ αὐτῷ ἰέρακος κεφαλὴν διὰ τὸ πρακτικὸν τοῦ ἰέρακο ς . (49) καὶ φησιν Ἐπήεις (?) ἀλληγορῶν—ὁ ὀνομασθεὶς πα ρ ’ αὐτοῖς μέγιστος ἱεροφάντης καὶ ἱερογραμματεὺ ς , ὃν μετέφρασεν Ἄρειος Ἡρακλεοπολίτης—κατὰ λέξιν οὕτως · ‘ τὸ πρῶτον ὃν θεϊότατον ὄφιν ἐστὶ ν , ἰέρακος ἔχων μορφὴ ν , ἄγαν ἐπίχαρι ς , ὃς εἰ ἀναβλέψει ε , φωτὸς τὸ πᾶν ἐπλήρου ἐν τῇ πρωτογόνῳ χώρῃ αὐτοῦ · εἰ δὲ καμμύσει ε , σκότος ἐγίγνετο , ἔμφασιν διδούς ὁ Ἐπήεις ς , ὅτι καὶ διάπυρόν ἐστι διὰ τοῦ φάναι διηύγασε ‘ · φωτὸς γὰρ ἴδιόν ἐστι τὸ διαυγάσαι . (50) παρὰ Φοινίκων δὲ καὶ Φερεκύδης (Vorsokr. 5 7 [71] B 4) λαβὼν τὰς ἀφορμὰς ἐθεολόγησε περὶ τοῦ πα ρ ’ αὐτῷ λεγομένου Ὀφιονέως (?) θεοῦ καὶ τῶν Ὀφιονιδῶ ν , περὶ ὧν αὐθις λέξομε ν . (51) ἔτι μὴν οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας τὸν κόσμον γράφοντες περιφερῇ κύκλον ἀεροειδῆ καὶ πυρωπὸν χαράσσουσι καὶ μέσα τεταμένον ὄφιν ἱερακόμορφον (καὶ ἐστὶ τὸ πᾶν σχῆμα ὡς τὸ πα ρ ’ ἡμῖν Θῆτ α) , τὸν μὲν κύκλον κόσμον μηνύοντες ς , τὸν δὲ μέσον ὄφιν συνεκτικὸν τούτου Ἀγαθὸν δαίμονα σημαίνοντες ς . (52) καὶ Ζωροάστρης δὲ ὁ μάγος ἐν τῇ Ἱερᾷ Συναγωγῇ τῶν Περσικῶν φησι κατὰ λέξιν · ‘ ὁ δὲ θεὸς ἐστὶ κεφαλὴν ἔχων ἰέρακο ς , οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος · ἄφθαρτο ς , αἰδίο ς , ἀγέννητο ς , ἀμερὴ ς , ἀνομοιότατος (?) , ἡνίοχος παντὸς καλοῦ , ἄδωροδόκητο ς , ἀγαθῶν ἀγαθώτατο ς , φρονίμων φρονημώτατο ς . ἔστι δὲ καὶ πατὴρ εὐνομίας καὶ δικαιοσύνης ς , αὐτοδίδακτο ς , φυσικὸς καὶ τέλειος καὶ σοφὸς καὶ ἱεροῦ φυσικοῦ μόνος εὐρετής . τὰ δ ’ αὐτὰ καὶ Ὀστάνης φησὶ περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ὀκτατεύχῳ ι . (53) πάντες δὲ τὰς

3c, 790, F 4* (50) ἀφορμὰς ἀπὸ τοῦ Τααύτου λαβόντες ἐφυσιολόγησαν , ὥσπερ πρόκειται ι . καὶ τὰ μὲν πρῶτα στοιχεῖα τὰ διὰ τῶν ὄψεων ναοὺς κατασκευασάμενοι ἐν ἀδύτοις ἀφιέρωσαν , καὶ τούτοις ἐορτὰς καὶ θυσίας ἐπετέλουν καὶ ὄργι α , θεοὺς τοὺς μεγίστους νομίζοντες καὶ ἀρχηγοὺς τῶν ὅλων . τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ὄψεων » . (54) ἀλλὰ γὰρ τὰ μὲν τῆς Φοινίκων θεολογίας τοῦτον περιέχει τὸν τρόπον, ἣν ἀμεταστρεπτὶ φεύγειν ὁ σωτήριος εὐαγγελίζεται λόγος. (55) ὅτι δὲ μὴ μῦθοι ταῦτα καὶ ποιητῶν ἀναπλάσματα λανθάνουσάν τινα ἐν ὑπονοίαις ἔχοντα θεωρίαν τυγχάνει, σοφῶν δὲ καὶ παλαιῶν (ὡς ἂν αὐτοὶ φαῖεν) θεολόγων ἀληθεῖς μαρτυρίαι τὰ καὶ ποιητῶν ἀπάντων καὶ λογογράφων πρεσβύτερα περιέχουσιν, τό τε πιστὸν τῶν λόγων ἐπαγόμεναι ἀπὸ τῆς εἰσέτι δεῦρο ἐν ταῖς κατὰ Φοινίκην πόλεσιν τε καὶ κώμαις κρατούσης τῶν θεῶν προσηγορίας τε καὶ ἱστορίας τῶν τε παρ’ ἐκάστοις ἐπιτελουμένων μυστηρίων, δῆλον ἂν εἶη ὡς μηκέτι χρῆναι τούτων βιαίους ἀνιχνεύειν ἐφυσιολογίας, σαφῆ τὸν ἐξ αὐτῶν ἔλεγχον ἐπιφερομένων τῶν πραγμάτων. τοιαύτη μὲν οὖν ἡ Φοινίκων θεολογία.

3c, 790, F 5 LYDUS De mens. 4, 154 p. 170, 3 Wü: (οἱ δὲ Φοῖνι)κες κατὰ τ(ὸν τῆ)ς ὁμωνυμίας (τρόπον εἴτε κατ)ά τινα ἀ(λληγορ)ίαν ἄλλως πως περὶ Κρόνου ἔχου(σιν, ὡς ἐκ τ ῆ)ς δευτέρας τῶν Φοινικικῶν τοῦ Ἑρεννίου Φίλωνος (ἔστι λαβεῖ) ν . καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ἡ ἱστορία πα(ρα)δίδωσιν, (ὡς ἔμπρο)σθεν ἀφηγησάμην, κ(ατά) τε τὴν Λιβύην (καὶ) Σικελίαν (καὶ τοὺς ἐσπερίους τό)πους, καὶ π(ό)λιν κτίσαι, ὡς ὁ Χάραξ (103 F 32) φησίν, τ(ὴν τότε μὲν λεγ)ομένην Κρονίαν, νῦν δὲ Ἱερὰν πόλιν, ὡς Ἰσίγονος (περὶ Παλ?)ικῶν θεῶν (IV) καὶ Πολέμων (IV) καὶ Αἰσχύλος ἐν τῇ Αἴτνῃ (F 11 N 2) π(αρα)διδόασιν, καὶ ὡς πᾶς)α ἡ ἱστορία κατὰ τὸν Εὐήμερον (63 T 4) ποικίλλ(εται)

3c, 790, F 6 STEPH. BYZ. s.v. Νίσιβις πόλις ἐν τῇ περαΐαι τῇ πρὸς τῷ Τίγρητι ποταμῷ. Φίλων ἐν Φοινικικοῖς Νάσιβις φησὶ διὰ τοῦ α · Οὐράνιος (675 F 30) δὲ διὰ τοῦ ε Νέσιβις. σημαίνει δ ἐ , ὡς φησι Φίλων , νάσιβις τὰς στήλας · ὁ δὲ Οὐράνιος « νέσιβις » φησί, « σημαίνει τῇ Φοινίκων φωνῇ λίθοι συγκείμενοι, συμφορητοί ».

3c, 790, F 7 LYDUS De mens. 4, 53 p. 109, 13 Wü: ὅτι πολλὴ τοῖς θεολόγοις διαφωνὴ περὶ τοῦ παρ’ Ἑβραίων τιμωμένου θεοῦ καὶ γέγονε καὶ ἔστιν ὁ μέντοι Πορφύριος ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῶν λογίων τὸν δις ἐπέκεινα (τουτέστιν τὸν τῶν ὅλων δημιουργόν) τὸν παρὰ Ἰουδαίων τιμώμενον εἶναι

ἀξιοί, ὃν ὁ Χαλδαῖος δεύτερον ἀπὸ τοῦ ἅπαξ ἐπέκεινα (τουτέστιν τοῦ ἀγαθοῦ) θεολογεῖ. οἱ μέντοι περὶ Ἰάμβλιχον καὶ Συριανὸν καὶ Πρόκλον δημιουργὸν αὐτὸν τοῦ αἰσθητοῦ κόσμου νομίζουσιν εἶναι, καλοῦντες αὐτὸν τῆς τετραστοίχου θεόν. ὁ δὲ Ῥωμαῖος Βάρρων περὶ αὐτοῦ διαλαβὼν φησι παρὰ Χαλδαίοις ἐν τοῖς μυστικοῖς αὐτὸν λέγεσθαι Ἰάω ἀντὶ τοῦ φῶς νοητὸν τῇ Φοινίκῳ γλώσσει, ὡς φησιν Ἑρέννιος. καὶ Σαβᾶωθ δὲ πολλαχοῦ λέγεται, οἷον ὁ ὑπὲρ τοὺς ἑπτὰ πόλους (τουτέστιν ὁ δημιουργός). πολλοὶ μὲν οὖν οὕτω περὶ αὐτοῦ δόξαι, κρείττους δὲ μᾶλλον οἱ ἄγνωστον αὐτὸν καὶ ἄδηλον θεολογοῦντες. ὅτι δὲ σφάλονται οἱ Διόνυσον αὐτὸν εἶναι νομίζοντες ἐξ αὐτῶν ἂν τις τῶν παρ' αὐτοῖς νομίμων λάβοι

3c, 790, F 9 ORIGENES c. Cels. 1, 15 p. 67, 21 Koetschau: πόσωι δὲ βελτίων Κέλσου ... ὁ Πυθαγόρειος Νουμήνιος, ὅστις ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ τάγαθοῦ λέγων περὶ τῶν ἔθνων ὅσα περὶ τοῦ θεοῦ ὡς ἄσωμάτου διείληφεν, ἐγκατέταξεν αὐτοῖς καὶ Ἰουδαίους λέγεται δὲ καὶ Ἑρμιππον (IV) ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ νομοθετῶν ἱστορηκέναι Πυθαγόραν τὴν ἑαυτοῦ φιλοσοφίαν ἀπὸ Ἰουδαίων εἰς Ἑλληνας ἀγαγεῖν. καὶ Ἐκαταίου δὲ τοῦ ἱστορικοῦ φέρεται Περὶ Ἰουδαίων βιβλίον (264 T 7c), ἐν ᾧ προστίθεται μᾶλλον πως ὡς σοφῶι τῷ ἔθνει ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ Ἑρέννιον Φίλωνα ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι πρῶτον μὲν ἀμφιβάλλει ν, εἰ τοῦ ἱστορικοῦ ἐστὶ τὸ σύγγραμμά, δεύτερον δὲ λέγειν ὅτι εἴπερ ἔστιν αὐτὸ ὅ, εἰκὸς αὐτὸν συνηρπάσθαι ἀπὸ τῆς παρὰ Ἰουδαίοις πιθανότητος, καὶ συγκατατεθεῖσθαι αὐτῶν τῷ λόγῳ ι.

3c, 790, F 10 EUSEB. P.E. 1, 10, 42: (F 2) ὁ δ' αὐτὸς ἐν τῷ Περὶ Ἰουδαίων συγγράμματι ἔτι καὶ ταῦτα περὶ τοῦ Κρόνου γράφει (43) « Τάαυτο, ὃν Αἰγύπτιοι προσαγορεύουσι Θωύθ, σοφίαι διενεγκὼν παρὰ τοῖς Φοίνιξι, πρῶτος τὰ κατὰ τὴν θεοσέβειαν ἐκ τῆς τῶν χυδαίων ἀπειρίας εἰς ἐπιστημονικὴν ἐμπειρίαν διέταξε ν, ᾧ μετὰ γενεὰς πλείους (?) θεὸς Σουρμουβηλὸς Θουρῶ τε ἢ μετονομασθεῖσα Χούσαρθις (?) ἀκολουθήσαντες κεκρυμμένην τοῦ Τααύτου καὶ ἀλληγορίαις ἐπεσκιασμένην τὴν θεολογίαν ἐφώτισα ν ». (44) καὶ μετὰ βραχέα φησὶν· « ἔθος ἦν—κατέθυσε ν » (= F 3b).

3c, 790, F 11* HELLADIOS Chrestomath. (PHOT. Bibl. p. 529 b 27): ὅτι φλυαρεῖ καὶ οὗτος τὸν Μωσὴν Ἄλφα καλεῖσθαι, διότι ἀλφοῖς τὸ σῶμα κατάστικτος ἦν, καὶ καλεῖ τοῦ ψεύδους τὸν Φίλωνα μάρτυρα.

3c, 790, F 13 SUDA s.v. Παλαίφατος Ἀβυδηνός· ἱστορικὸς (44 T 3) γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος· παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων ἐν τῷ εἰ στοιχείῳ τοῦ Περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεύς ἐν δευτέρῳ Τρωικῶν (48 F 1).

3c, 790, F 14 ET. GEN. (ET. M. p. 227, 52; ET. GUD. p. 306, 16 Stef) S V. γέρανος· ὁ ὄμβρος ὑπὸ Κυρηναίων παρὰ τὸ τὴν γῆν ραίνειν οὕτως Ἑρέννιος Φίλων ἐν τῷ Περὶ χρηστομαθίας φησὶ δὲ τὴν δευτέραν δασύνεσθαι.

3c, 790, F 15 STEPH. BYZ. s.v. Ἀμισός· ἐν τῷ Πόντῳ ... <τὸ ἐθνικόν> Ἀμισηνός. λέγεται καὶ Ἀμίσιος, ὡς Φίλων ἐν τῷ Περὶ πόλεω ν.

3c, 790, F 16 STEPH. BYZ. s.v. Ἀνδανία· πόλις Μεσσήνης ὁμώνυμος τῇ χώρῃ· οὕτω γὰρ καὶ ἡ Μεσσήνη Ἀνδανία ἐκαλεῖτο, ἣν οἰκίσαι φασὶ τινὰς τῶν μετὰ Κρεσφόντου, καὶ οὕτω καλέσαι διὰ τὸ μὴ ἀνδάνειν αὐτοῖς. τὸ ἐθνικὸν Ἀνδανιεύς, ὡς Φίλων ἐν τῇ Περὶ πόλεω ν. ἐκ ταύτης Ἀριστομένης ἐγένετο, ἐπιφανέστατος στρατηγός λέγεται δὲ καὶ Ἀνδάνιος ὡς Ῥιανός (265 F 46).

3c, 790, F 17 ET. GEN. (ET. M. p. 149, 50) s.v. Ἀρσινόη· πόλις ἐν Συρίᾳ ἐπὶ βουνῷ κειμένη· ἐπὶ δὲ τοῦ βουνοῦ πηγὰς ἐξερεύγεσθαι πλείονας, καὶ ποταμοὺς γίνεσθαι μεγάλους, ἀφ' ὧν ἡ πόλις ὠνόμασται· ἄρσαι γὰρ τὸ ποτίσαι, ἀφ' οὗ καὶ ἄρσην ὁ τὴν γυναῖκα ποτίζων ἐν τῇ σποράῃ. οὕτως Σερῆνος ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Φίλωνος.

3c, 790, F 18

ET. GEN. (ET. M. p. 207, 42) s.v. Βουκεραίς· κρήνη ἐν Πλαταιαῖς, ἣτις ὠνομάσθη ὅτι Πόλυβος ἐξ Ἄργους ἐπέκτισεν Πλαταιὰς μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμόν, βοδὸς αὐτοῦ ἡγουμένης κατὰ χρησμόν, ὥς ποτε Κάδμου, ἦν ἐκεῖσε κατακλιθεῖσαν τῷ κέρατι πατάξαι τὴν γῆν· καὶ κρήνην ἀναφανῆναι, ἦν ἀπὸ τοῦ κέρατος τῆς βοδὸς Βουκεραίδα καλεῖσθαι. οὕτως Θέων ἐν τῷ ὑπομνήματι τοῦ α Αἰτίων Καλλιμάχου (F 42 Pf). οὕτω καὶ Σερῆνος ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Φίλωνος Περὶ πόλεω ν , Πολύιδον λέγων τὸν λαβόντα τὸν χρησμόν.

3c, 790, F 19 STEPH. BYZ. s.v. Ἀγάθη· πόλις Λιγύων ἢ Κελτῶν· Σκύμνος (206 ff.) δὲ Φωκαέων αὐτὴν φησιν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἔστι δὲ καὶ ἄλλη πόλις, ὡς Φίλω ν , Λ <ιγ> υστίων ἐπὶ λίμνης Λ <ιγ> υστίας· τάχα δὲ ἡ αὕτη ἔστι τῇ πρώτῃ, ὡς Εὐδοξος (V)· βαρύνεται δέ. τὸ ἐθνικὸν Ἀγαθίνος

3c, 790, F 20 STEPH. BYZ. s.v. Ἀζανία· μέρος τῆς Ἀρκαδίας καὶ ἔχει ἡ Ἀζανία πόλεις ιζ , ἃς ἔλαχεν Ἀζήν. ἔστι καὶ Μασσαλίας (?) ἄλλ η , ὡς Φίλω ν .

3c, 790, F 21 STEPH. BYZ. s.v. Ἀθῆναι· πόλεις κατὰ μὲν Ὡρον ε , κατὰ δὲ Φίλωνα ς .

3c, 790, F 22 STEPH. BYZ. s.v. Αἴγειρα· πόλις Ἀχαΐας Φίλων δὲ φησι Κιλικίας πόλιν εἶναι Αἴγειρα ν .

3c, 790, F 23 STEPH. BYZ. s.v. Ἀλικαρνασσός· πόλις Καρίας ἐκαλεῖτο δὲ Ἴσθμος καὶ Ζεφύριο ν , ὡς Φίλω ν , καὶ Ζεφυρία.

3c, 790, F 24 STEPH. BYZ. s.v. Ἀλόπη· πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἀλόπης τῆς Κερκυόνης, ὡς Φερεκύδης (3 F 147), ἢ τῆς Ἀκτορος, ὡς Φίλων· ἔστι δὲ μετὰ Λαρίσσης τῆς Κρεμαστῆς καὶ Ἐχίνου. β ἔστι καὶ τῆς Ἀττικῆς Ἀλόπη· γ Πόντου, ἀφ' ἧς Πενθεσίλεια· δ περὶ Εὐβοίαν· ε περὶ Δελφούς· ς περὶ Λοκρίδα.

3c, 790, F 25 STEPH. BYZ. s.v. Ἀνθεια· πόλις Πελοποννήσου πλησίον Ἄργους, ὡς Φίλων. τὸ ἐθνικὸν Ἀνθεύς. ἔστιν Ἀνθεια καὶ τοῦ Πόντου πόλις πρὸς τῇ Θράικῃ ... ἧς μέμνηνται πολλοὶ καὶ Φιλέας (V). ἔστι καὶ κώμη Λιβύης. ἔστι καὶ Ἰταλίας Ῥώμης πλησίον, ἣτις καὶ Ἀντιον μετωνομάσθη, ὡς εἰρήσεται.

3c, 790, F 26 STEPH. BYZ. s.v. Ἀντισσα· πόλις Λέσβου Ἐφεξῆς τῷ Σιγρίω, ἀφ' ἧς Τέρπανδρος ὁ Ἀντισσαῖος, διασημότατος κιθαρωιδός· ἀπὸ Ἀντίσσης τῆς Μάκαρος θυγατρὸς ἐν τοῖς Φίλωνο ς . ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων· καὶ γ Ἰνδικῇ ς , ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδάμας ὁ Μιλήσιος (428 F 3).

3c, 790, F 27 STEPH. BYZ. s.v. Ἀργουρα· πόλις Θεσσαλίας ἢ πρότερον Ἀργισσα. ἔστι καὶ τόπος τῆς Εὐβοίας Ἀργουρα, ὅπου δοκεῖ τὸν Πανόπτην Ἑρμῆς πεφονευκέναι. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖο ς , ὡς καὶ Φίλων· Ἀπολλόδωρος (244 F 154) δὲ φησιν ... Ἀργεῖους ὀνομάζεσθαι

3c, 790, F 28 STEPH. BYZ. s.v. Ἀρτέμιτα· νῆσος Τυρρηνικὴ παρὰ τὴν <Αἰ> θάλειν νῆσον, ὡς Φίλω ν .

3c, 790, F 29 STEPH. BYZ. s.v. Ἀσπίς· πόλις Λιβύης, ὡς Φίλω ν .

3c, 790, F 30 STEPH. BYZ. s.v. Βαβυλών· Περσικὴ πόλις, μητρόπολις, Σελεύκεια καλουμένη. κτίσμα Βαβυλῶνος, ἀνδρὸς σοφωτάτου, παιδὸς Βήλου, παλαίτατον, οὐχ ὡς Ἡρόδοτος (1, 184?) ὑπὸ Σεμιράμιδος ταύτης γὰρ ἦν ἀρχαιοτέρα ἔτεσι αβ , ὡς Ἑρέννιος. ἔστι καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πόλις.

3c, 790, F 31 STEPH. BYZ. s.v. Βόσπορος· πόλις Πόντου κατὰ τὸν Κιμμέριον κόλπον, ὡς Φίλω ν , καὶ πορθμὸς ὁμώνυμος ἀπὸ Ἰοῦς <τῆς Ἰνάχου> καλούμενος, <καθὼς> Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ (732/4) <γράφει> .

3c, 790, F 32 STEPH. BYZ. s.v. Βουθόη· πόλις Ἰλλυρίδος , ὡς Φίλω ν , διὰ τὸ Κάδμον ἐπὶ ζεύγους βοῶν ὀχούμενον ταχέως ἀνύσαι τὴν ἐς Ἰλλυριοὺς ὁδόν· οἱ δὲ τὸν Κάδμον ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βουτοῦς ὀνομάσαι αὐτήν, καὶ παραφθαρεῖσαν καλεῖσθαι Βουθόην.

3c, 790, F 33 STEPH. BYZ. s.v. Βοῦρα· πόλις Ἀχαΐας· θηλυκῶς ἀπὸ Βούρας θυγατρὸς Ἴωνος τοῦ Ξούθου καὶ Ἑλίκης. τὸ ἐθνικὸν Βουραῖος· Λυκόφρων (Al. 591) «Δύμη τε Βουραίοισιν ἡγεμῶν στόλου». ἐκ

ταύτης ἦν Πυθέας ζωγράφος, οὗ ἔστιν ἔργον ὁ ἐν Περγάμῳ ἐλέφανς, ἀπὸ τοιχογραφίας ὧν, ὡς Φίλων.

3c, 790, F 34 STEPH. BYZ. s.v. Γέρασα· πόλις τῆς Κοίλης Συρίας τῆς δεκαπόλεως. ἐξ αὐτῆς Ἀρίστων ῥήτωρ ἀστεϊός ἐστιν, ὡς Φίλων, καὶ Κήρυκος σοφιστῆς καὶ Πλάτων νομικὸς ῥήτωρ, πᾶσαν παιδευσιν ὡς μίαν ἀποστοματίζων καὶ ἐν συνηγορίαις καὶ παρεδρευταῖς καὶ θρόνοις τὴν ὀρθότητα τῶν νόμων ἐπιτηδεύων.

3c, 790, F 35 STEPH. BYZ. (plen.) s.v. Δυρράχιον· πόλις Ἰλλυρικῆ, Ἐπίδαμνος κληθεῖσα ἀπὸ Ἐπιδάμνου. τοῦτου θυγάτηρ Μέλισσα, ἥς καὶ Ποσειδῶνος Δυρράχιος ἀφ' ἧς ἔστιν ἐν Ἐπιδάμνῳ τόπος Μελισσώνιος, ἔνθα Ποσειδῶν αὐτῇ συνῆλθεν, < ὡς Φίλων. Στράβων δ' ἐν ζ (5, 8) φησί >· «μετὰ δὲ τὸν Ῥιζονικὸν <κόλπον> Λίσσος ἐστὶ πόλις καὶ Ἀκρόλίσσος καὶ Ἐπίδαμνος, Κερκυραίων κτίσμα, ἡ νῦν Δυρράχιον ὁμωνύμως τῇ χερρονήσῳ [πρότερον] λεγομένη, ἐφ' ἧς ἴδρυται, [ὡς Φίλων].

3c, 790, F 36 STEPH. BYZ. s.v. Ἐγεστα· πόλις Σικελίας, ἔνθα θερμὰ ὕδατα, ὡς Φίλων. ἀπὸ Ἐγέστου τοῦ Τρωός.

3c, 790, F 37 STEPH. BYZ. s.v. Ἐλαία (SCHOL. EUST. DION. PER. 910)· ἔστι καὶ πόλις Φοινίκης Ἐλαία μεταξὺ Τύρου καὶ Σιδῶνος, ὡς Φίλων

3c, 790, F 38 STEPH. BYZ. s.v. Ἰόπη· πόλις Φοινίκης πλησίον Ἰαμνίας, ὡς Φίλων· ὡς δὲ Διονύσιος (Per. 910) Παλαιστίνης· Φοινίκη γὰρ καὶ ἡ Παλαιστίνη. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἰόπης τῆς Αἰόλου θυγατρὸς, τῆς γυναικὸς Κηφέως τοῦ κτίσαντος καὶ βασιλεύσαντος—τοῦ καταστερισθέντος, οὗ ἔστι γυνὴ Κασσιόπεια· οἱ Ἕλληνες κακῶς φασιν—, ἀφ' οὗ Κηφῆνες οἱ Αἰθίοπες. ἔστι καὶ Θεσσαλίας ἄλλη.

3c, 790, F 39 STEPH. BYZ. s.v. Κῦνος· ἐπίνειον Ὀποῦντο, ὡς Φίλων καὶ Πausanias (10, 1, 2)· Ἐκαταῖος (1 F 131) δὲ πόλιν αὐτὴν φησιν.

3c, 790, F 40 STEPH. BYZ. s.v. Λάμπη· πόλις Κρήτης καὶ γ τῆς Ἀργολίδος, ὡς Φίλων.

3c, 790, F 41 STEPH. BYZ. s.v. Λαοδίκεια· πόλις τῆς Συρίας, ἡ πρότερον Λευκὴ ἀκτὴ λεγομένη καὶ πρὸ τοῦτου Ῥάμιθα· κεραυνωθείς γάρ τις (?) ἐν αὐτῇ ποιμὴν ἔλεγε ῥαμάνθασ, τουτέστιν ἀφ' ὕψους ὁ θεός· ῥάμαν γὰρ τὸ ὕψος, ἄθας δὲ ὁ θεός. οὕτως Φίλων.

3c, 790, F 42 STEPH. BYZ. s.v. Μαρσύα· πόλις Φοινίκη, ὡς Ἀλέξανδρος (273 F 128) καὶ Φίλων, ἀπὸ Μαρσοῦ.

3c, 790, F 43 STEPH. BYZ. s.v. Μεγάλη πόλις· ἔστι καὶ Ἰβηρίας Μεγάλη πόλις, ὡς Φίλων.

3c, 790, F 44 STEPH. BYZ. s.v. Μεθύδιον· πόλις Ἀρκαδίας ἔστι καὶ ἐτέρα πόλις Θεσσαλίας, ὡς Φίλων.

3c, 790, F 45 STEPH. BYZ. s.v. Μελίταια· πόλις Θεσσαλίας· Ἀλέξανδρος Ἀσίαι (V)· Θεόπομπος (115 F 373) δὲ Μελίτειαν αὐτὴν φησιν. ὁ πολίτης Μελιταιεύς. Ἔφορος λ (70 F 95)· οἱ δὲ τύραννοί τῶν Φερῶν καὶ Μελιταιεῖς φίλοι πρότερον ὑπάρχοντες. Μελίτεια· Φίλων οὕτω γράφει, τὰ αὐτὰ πράγματα τῇ εἰρημένῃ προσάπτων. τὸ ἐθνικὸν Μελιτεύς (?). Μελίτη νῆσος μεταξὺ Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας, ὅθεν τὰ κυνίδια Μελιταῖα φασιν. ὁ οἰκῆτωρ Μελιταῖος. ἔστι καὶ πόλις ἄποικος Καρχηδονίων· καὶ δῆμος Οἰνηίδος φυλῆς. ὁ δημότης Μελιτεύς.

3c, 790, F 46 STEPH. BYZ. s.v. Μυοῦς· πόλις Ἰωνίας, ὡς Φίλων καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν α Χρονικῶν (244 F 1).

3c, 790, F 47 STEPH. BYZ. s.v. Ὀλβία· πόλις Λιγυστικῆ β πόλις ἐν Πόντῳ· γ Βιθυνίας ἀπὸ Ὀλβίας νύμφης· δ Παμφυλίας, ὡς Φίλων—οὐκ ἔστι δὲ Παμφυλίας ἀλλὰ τῆς τῶν Σολύμων γῆς καὶ οὐδὲ Ὀλβία ἀλλὰ Ὀλβα καλεῖται, καὶ οἱ πολῖται Ὀλβαῖοι καὶ Ὀλβιος καὶ Ὀλβία— ε Ἰβηρίας· ζ Σαρδοῦς· ζ Ἰλλυρίδος· η Ἑλλησπόντου· θ Κιλικίας.

3c, 790, F 48 STEPH. BYZ. s.v. Τελμησός· πόλις Καρίας ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράβων (14, 3, 4) Λυκίας. ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων ὄριον μετὰ Δαίδαλα.

- 3c, 790, F 49 STEPH. BYZ. s.v. Τίος· πόλις Παφλαγονίας τοῦ Πόντου· ἀπὸ Τίου ἱερέως τὸ γένος Μιλησίῳ υ , ὡς Φίλω ν . Δημοσθένης δὲ ἐν Βιθυνιακοῖς (699 F 9) φησι κτίστην τῆς πόλεως γενέσθαι Πάταρον ἐλόντα Παφλαγονίαν, καὶ ἐκ τοῦ τιμᾶν τὸν Δία Τίον προσαγορεῦσαι.
- 3c, 790, F 50 STEPH. BYZ. s.v. Φαραί· πόλις Μεσσήνης, ὅθεν ἦσαν οἱ Ἀφαρητιάδαι εἰσὶ καὶ Φαραὶ Βοιωτίας ... ἔστι δ' ἄλλη Κρήτης , ἄποικος τῆς ἐν Μεσσήνῃ ι , ὡς Φίλω ν .
- 3c, 790, F 51 SUDA s.v. Φιλιστίων· Προυσαεὺς ἦ, ὡς Φίλω ν , Σαρδιανός· κωμικός.
- 3c, 790, F 52 STEPH. BYZ. s.v. Κύρτος· πόλις Αἰγύπτου ἐν τῷ μεσογείωι. ἐκ ταύτης Διονύσιος ἦν διάσημος ἱατρός, ἀπὸ τῆς πατρίδος, οὐκ ἀπὸ τοῦ σώματος Κυρτὸς ὀνομαζόμενος, οὗ μέμνηται Ἑρέννιος Φίλων ἐν τῷ Περὶ ἱατρῶ ν . ὁ τόνος τοῦ μὲν ἐθνικοῦ ὀξύς, ὁμόφωνος τῷ πάθει, τοῦ δὲ κυρίου τῆς πόλεως βαρύς, ὡς τὸ κόντος (?) καὶ πόντος.
- 3c, 790, F 52 SCHOL. OREIBASIOS III p. 132 Raeder: οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Κυρτόν] ὁ Φίλων ἐν τῷ θ Περὶ βιβλιοθήκης κτήσεως καὶ Ἑρμιππος (IV) ἐν τῷ ε Περὶ τῶν διὰ παιδείαν σεμνηθέντων ἐνδόξων ἀνδρῶν ἱατρῶν καὶ ὁ Σωρανὸς ἐν ταῖς τῶν ἱατρῶν Διαδοχαῖς φασιν, ὅτι καὶ ὀξυτόνως εἴρηται κυρτὸς ὡς φοξὸς διὰ σωματικὴν ἀσθένειαν, βαρυτόνως δὲ ὡς ἵππος, πύργος, ἐπεὶ ἐκ μεσογαίου πόλεως τῆς Αἰγύπτου λεγομένης Κύρτου ὑπῆρχεν· ἢ ὡς φασὶ τινες, διὰ τὸ ἀλίσκεσθαι τοὺς ἀντιλέγοντας <ὕπ> αὐτοῦ ὥσπερ τοὺς ἰχθῦς ὑπὸ τῶν ἀλιευτικῶν κύρτων.
- 3c, 790, F 53 STEPH. BYZ. (plen.) s.v. Δυρράχιον· ὅμως δὲ νῦν Δυρραχῖνοὶ λέγονται· οὕτω γὰρ καὶ Βάλαγρος ἐν Μακεδονικοῖς (773 F 2) φησι καὶ Ἑρέννιος Φίλων ἐν τοῖς Ἱατροῖς Δυρραχηνὸν ἀναγράφει Φιλωνίδην οὕτως· « Ἀσκληπιάδης ἀκουστάς ἔσχε Τίτον Αὐφίδιον Σικελὸν καὶ Φιλωνίδην Δυρραχηνὸν καὶ Νίκωνα Ἀκραγαντῖνο ν » . καὶ πάλιν· « Φιλωνίδης δὲ ὁ Δυρραχηνὸς ἤκουσε μὲν Ἀσκληπιάδου , ἱατρεύσας δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἐνδόξως συνετάξατο βιβλία μ ε » .
- 3c, 790, F 55 LYDUS De magistr. 1, 12 p. 17, 6 Wü: ἐν γὰρ ταῖς Εἰκόσι Τερέντιος ὁ ἐπὶ κλην Βάρρων— τὸ δὲ Βάρρωνος ἐπώνυμον τὸν ἀνδρεῖον κατὰ τὴν Κελτῶν φωνήν, κατὰ δὲ Φοίνικας τὸν Ἰουδαῖον σημαίνει ι , ὡς Ἑρέννιος φησιν—
- 3c, 790, F 56 EUSTATH. Dion. Per. 752: ὅτι Φροῦροι Σκυθικὸν ἔθνος βαρυτόνως πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φρουροί, ὅπερ ὀξυνόμενον δηλοῖ τοὺς φύλακας· τινὲς δὲ Φρῦνοι γράφουσιν ὁμωνύμως τῷ ζῳίωι· φρῦνοι γὰ ρ , καθὰ καὶ ὁ Φίλων γράφε ι , οἱ βάτραχο ι .
- 3c, 790, F 57 EUSTATH. Hom. Il. Λ 430 p. 855, 4: αἶνος καὶ παροιμία διαφέρουσιν, καθὼς ὁ μὲν αἶνος λόγος ἐστὶ μυθικὸς ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὡς φησι Λούκιλλος ὁ Ταρραῖος (IV) ἐν πρώτῳ Παροιμιῶν· ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ (F 89 D) ... καὶ Ἡσίοδος (Opp. 202) ...· ἀπὸ δὲ φυτῶν ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ (F 194, 6 Pf) καὶ ἔστιν ὁ αἶνος ἐξηπλωμένη παροιμία. καὶ οὕτω μὲν καὶ τοῦτο κατεστρωμένον οὕτω ῥητῶς ἐν τοῖς Ἑρεννίου Φίλωνο ς .